

ad § 53, stk. 2.

Kriteriet for, hvornår skattevæsenet kan tilsidesætte skatteyderens oplysninger om den forventede fremtidige indtægt, er uklart og bør derfor nærmere udbygges. Det må påhvile skattemyndighederne konkret at påvise, på hvilke punkter den skattepligtiges oplysninger om de forventede indkomstmuligheder er urigtige. Der må etableres en klageadgang for skatteyderen, som fungerer så præcist og hurtigt, at skatteyderen ikke bliver udsat for i lang tid at skulle betale foreløbig skat i henhold til en indtægt, som han rent faktisk ikke oppebærer, hvilken skat han som følge heraf er ude af stand til at udrede. Det er således ikke nok at henviser til, at eventuelt for meget betalt skat kan forlanges tilbagebetalt op til halvandet år senere.

ad § 58.

Denne bestemmelse medfører, at B-skatteydere i et ikke ringe omfang bliver pligtige at udrede skatten, før indtægten er erhvervet, idet erhvervsdrivende — og især butikshandlende — erhverver en forholdsvis meget stor del af deres årsindkomster i december måned, på hvilket tidspunkt skatten af den forventede indtægt ifølge forslaget skal være betalt. Raternes forfaldstidspunkter bør derfor ændres, eksempelvis således, at ratene forfalder februar, april, maj, august, oktober, november, december og januar (i det følgende år).

ad § 61, stk. 2.

Det er urimeligt, at der af den for lidt erlagte skat (restskatten) beregnes et tillæg på 8 pct., medens der ved tilbagebetaling af for meget erlagt skat (overskydende skat) alene betales den skattepligtige en godtgørelse på 6 pct. af beløbet. Fællesraadet ser ikke, at man med nogen rimelighed kan opretholde denne forskel på for lidt og for meget erlagt skat.

ad § 69, stk. 1.

Denne regel bestemmer, at den, som undlader at opfylde sin pligt til at indeholde skat — eller indeholder denne med et for lavt beløb — over for det offentlige er umiddelbart ansvarlig for betaling af dette beløb, medmindre han godtgør, at der fra

hans side ikke er udvist forsømmelse ved iagttagelse af lovens regler.

Rækkevidden af denne regel er ikke tilstrækkelig præciseret. Vi går ud fra, at skattevæsenet i tilfælde af, at der er tilbageholdt for lidt i lønnen, først og fremmest retter henvendelse til den skattepligtige selv som den, der er nærmest til at kende alle konkrete forhold, og som den, der direkte må hæfte for betalingen af det manglende beløb. Såfremt skattevæsenet ikke herigennem kan opnå dækning, bør reglen ikke være den, at arbejdsgiveren skal betale, medmindre han kan bevise, at der ikke er udvist forsømmelse fra hans side, men derimod i overensstemmelse med dansk rets sædvanlige regler, at arbejdsgiveren kun skal betale, hvis det sandsynliggøres, at det kan regnes ham til last, at der er betalt for lidt.

ad § 69, stk. 3.

Fællesraadet finder det beklageligt, at man fortsat lader skattekravene være privilegerede, især efter at konkursudvalget har udtalt, at der ikke i dag efter udvalgets mening kan anføres nogen rimelig begrundelse for at bevare fortrinsretten for skatter og offentlige afgifter.

ad § 84, stk. 1.

Bestemmelsen fastslår, at den indeholdelsespligtige skriftligt skal holde modtageren af A-indkomst underrettet om indeholdelser efter regler, der fastsættes af finansministeriet.

Bemærkningerne til lovforslaget oplyser, at det er tanken, at den indeholdelsespligtige ved hver udbetaling af A-indkomst skal give modtageren en skriftlig meddelelse om udbetalings størrelse og om størrelsen af det indeholdte beløb. Dette vil efter Fællesraadets mening pålægge de indeholdelsespligtige et stort administrativt arbejde, der ikke står i forhold til nytten heraf. Det er tilsyneladende yderligere hensigten ifølge bemærkningerne at lade de ansatte give den indeholdelsespligtige tilståelse for, at meddelelsen er givet, og at modtageren anerkender rigtigheden af dens indhold.

Fællesraadet henstiller, at disse mange meddelelser undgås og under alle omstændigheder begrænses, hvor de ansatte får en